

Asia: VN/18035/2022

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta sekä maakaasumarkkinalain ja huoltovarmuuden turvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Kemianteollisuus ry kiittää mahdollisuudesta lausua näkemyksensä luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuontipolttoaineiden velvoitevarastoinnista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta sekä maakaasumarkkinalain ja huoltovarmuuden turvaamisesta annetun lain muuttamisesta.

Kemianteollisuus pitää tärkeänä, että kaasun ja polttoaineiden riittävyys pyritään turvaamaan Suomessa ja ymmärtää tarpeen varmuus- ja huoltovarmuusvarastoille. Teollisuuden toiminnan turvaaminen on nykyisessä epävarmassa tilanteessa kriittistä ja Venäjäriippuvuuksista tulee pyrkiä eroon. Maakaasun osalta on kuitenkin myös mahdollista etsiä vaihtoehtoisia ratkaisuja, jotka helpottavat samalla myös jäljelle jäävien maakaasun käyttäjien ja kriittisten kuluttajien tilannetta. Myös vihreä siirtymä ja kannusteet vauhdittaa siirtymää ovat yksi osa ratkaisua. Muutokset tulevat vaatimaan rahaa, resursseja ja järjestelyjä yrityksissä.

Kemianteollisuus ry:n mielestä on tärkeää, että maakaasun varastointivelvoite ei aiheuta kohtuutonta kustannuslisää yrityksille. Yrityksien kilpailukykyä ja kyvystä vähentää Venäjäriippuvuuksia tulee pitää huolta.

Suomen velvoite varastoida 15% kaasun kokonaiskulutusta vastaava määrä kaasua toisessa EU:n jäsenvaltiossa ei ole ongelmaton. Vaatimuksesta syntyy lähtökohtaisesti ylimääräisiä kustannuksia ilman takeita, että kaasu olisi kriisitilanteissa saatavilla käyttöön Suomeen. Tällä hetkellä näyttäisi muutenkin siltä, että kaasun käyttö olisi laskenut merkittävästi viime vuoden vastaavaan ajanjaksoon verrattuna. Tämä tarkoittaa sitä, että monet käyttäjät ovat joko vähentäneet tai siirtyneet jopa

kokonaan pois maakaasusta. Varastointivelvoitetta ei tulisi asettaa kaasun käyttäjille historiatiedon perusteella vaan tulisi vähintään ottaa huomioon nykyinen kulutus ja kulutusnäkökulma. On kohtuutonta vaatia kaasun käyttöä vähentänyttä tai lopettanutta yritystä täyttämään varastointivelvoite historiatiedon perusteella.

Yrityksiä ei tulisi pakottaa muutenkaan ottamaan lisärasitetta nykyisessä tilanteessa, kun tarve on tehdä isoja muutoksia. Mieluummin tulisi pyrkiä löytämään ratkaisu muiden vaihtoehtojen polttoaineiden varastointitoimien kautta. Valtio voisi myös harkita kannuste tai tukitoimia riittävien polttoainevarastojen saavuttamiseksi.

Tikka Tuomas
Kemianteollisuus ry